

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Círka a přísedících Ing. Hany Vodňanské a Bc. Františka Nováka v hlavním líčení konaném dne 3. 12. 2018 v Českých Budějovicích

takto:

Podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se u obžalovaného [redacted], rozeného [redacted], narozeného [redacted], trvale bytem [redacted], ruší výrok o vině a trestu z rozsudku [redacted], jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad.

Obžalovaný [redacted],

rozený [redacted], narozený [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], okres [redacted], t.č. [redacted]

je vinen, že

1. ve večerních hodinách dne 18. 3. 2017 ve [redacted] poblíž budovy městského úřadu bezprostředně poté, co se seznámil s nezletilou poškozenou [redacted], nar. [redacted], jí nabídl, že ji sveze na benzinovou čerpací stanici pro pití, poté ji však nedopravil zpět ke kamarádce, jak slíbil, nýbrž ve svém vozidle značky Volkswagen Golf, [redacted] ji odvezl ke starým budovám poblíž [redacted] ve [redacted], kde zaparkoval, a ačkoli věděl, že poškozené je pouhých [redacted]

2. v ranních hodinách dne 29. 10. 2017 ve [redacted], když s ním v jeho vozidle značky Volkswagen Golf, [redacted] jela nezletilá poškozená nar. [redacted], o níž věděl, že je jí [redacted], namísto toho, aby ji podle domluvy odvezl domů, zajel na parkoviště u [redacted], kde zaparkoval a přes [redacted]

[redacted], která ji nejméně do poloviny července 2018 podstatně omezovala na obvyklém způsobu života, když se u ní projevovaly mimo jiné [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] přetrvává až do současné doby a poškozená je stále nucena pravidelně [redacted]

3. ačkoli mu byl rozsudkem [redacted]

mu byla uložena mimo jiné sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu deseti měsíců, přesto

- a) v době od 25. 10. 2017 do 28. 11. 2017 opakovaně, nejméně pětkrát týdně, řídil osobní automobil značky Volkswagen Golf, [redacted] po různých trasách v [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] jakož i po jiných blíže neurčených trasách; konkrétně dne 12. 11. 2017 v době od 7:15 do 7:17 hodin vozidlo řídil v [redacted] z parkoviště [redacted] po ulici [redacted] [redacted] do ulice [redacted], kde byl před domem [redacted] zastaven a kontrolován hlídkou Městské policie [redacted],
- b) dne 22. 2. 2018 kolem 22:00 hodin v [redacted] řídil osobní automobil značky Volkswagen Golf modré barvy, [redacted], z náměstí [redacted] [redacted] [redacted], kde byl poblíž zimního stadionu zastaven a kontrolován hlídkou PČR OHK [redacted]

tedy

pod bodem 1.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti,

pod bodem 2.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti a činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

pod bodem 3.a)

mařil výkon rozhodnutí soudu a jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána

pod bodem 3.b)

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Božovská

pod bodem 1.

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku,

pod bodem 2.

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

pod bodem 3.a)

pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 3.b)

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

za skutek pod bodem 1.

a sbíhající se pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za který byl již pravomocně odsouzen

[REDACTED]

jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

za skutky pod body 2. a 3.

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 45 odst. 1 tr. zákoníku ke společnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 6,5 (šest a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 45 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá společný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 (dvou) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozeným:

- nezletilé [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] částku [REDACTED],

- nezletilé [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] částku [REDACTED].

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se nezletilé poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] a [REDACTED]

[REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], odkazují se zbytky uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Božovská

Podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaný [redacted], rozený [redacted], narozený [redacted], trvale bytem [redacted], okres [redacted]

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 18. 9. 2018 č.j. KZV 22/2018-20, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v přesněji nezjištěné době nejméně od poloviny roku 2015 do 25. 12. 2015 ve [redacted] v [redacted] ve [redacted] ulici v [redacted], nar. [redacted] a takového jednání se dopustil, ačkoli věděl, že jde o dítě mladší patnácti let,

tedy že
vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž měl spáchat
zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,
neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se nezletilá poškozená [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] ve dnech 18. 3. 2017 a 29. 10. 2017 ve svém vozidle [redacted] a [redacted], a to přesto, že mu obě daly jasně najevo svůj nesouhlas a slovně i fyzicky se bránily. U poškozené [redacted] se v důsledku jednání obžalovaného rozvinula [redacted], která přetrvává až do současné doby. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný v době od 25. 10. do 28. 11. 2017 a znovu dne 22. 2. 2018 řídil osobní automobil po různých trasách v [redacted] i mimo ně, ačkoli v té době měl uložen jednak soudní trest a jednak správní sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Na druhé straně se nepodařilo bez pochybností prokázat, že se obžalovaný dopustil činu uvedeného v bodě I. obžaloby, tj. že ve druhé polovině roku 2015 [redacted].
2. Obžalovaný [redacted] se doznal pouze k trestné činnosti uvedené pod bodem IV. obžaloby (řízení motorového vozidla v době uloženého zákazu). Veškerou ostatní trestnou činnost popsanou v obžalobě kategoricky popřel.
3. K bodu I. obžaloby uvedl, že se s poškozenou [redacted] seznámil v roce 2014, chodili spolu asi osm měsíců, pak se rozešli, ale po nějaké době se zase dali dohromady. To pak trvalo asi měsíc. Pouze se spolu bavili jako kamarádi, maximálně si dali [redacted]. V přípravném řízení se však obžalovaný vyjádřil poněkud odlišně, když uvedl, že se [redacted]. Tím, že [redacted]. Dále odmítl vypovídat. Po přečtení této výpovědi v hlavním líčení obžalovaný uvedl jen to, že s poškozenou [redacted]. Myslí si, že důvodem, proč ho křivě obviňuje, je to, že všechny tři poškozené [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Božovská

([redacted], [redacted] a [redacted]) jsou kamarádky a domluvily se na něj. Motivaci nezná, s [redacted] vycházel vždy dobře, žádné konflikty mezi sebou neměli. Když s [redacted] začal chodit, tak mu řekla, že chodí [redacted] [redacted]

4. S poškozenou [redacted] se seznámil v březnu 2017. Jel ve svém vozidle a u bytovky proti nemocnici viděl sedět holku na zemi, tak zastavil a zeptal se jí, zda je v pořádku. Ona mu řekla, že ne, že se rozešla s klukem. Nakonec ale řekla, že je v pořádku, takže chtěl odjet. Zmínil se jí, že jede na benzinu natankovat a pak domů. Ona se jej ptala, zda by nemohla jet s ním. To odmítl s odůvodněním, že do auta nikoho cizího nebere, že se neznají. Ona ale řekla, že to nevádí, že se poznají. Poškozená si pak sedla do jeho auta, on jel na čerpací stanici tankovat. Tam mu řekla, že se mu chce svěřit, jak to bylo s tím klukem a on na to, že nemůže na benzině stát. Sama řekla, aby ji odvezl [redacted]. To udělal a poškozená mu tam vylíčila okolnosti svého rozchodu s přítelem. On jí pak řekl, že už musí domů a jeli. Po cestě ho [redacted] zastavili policisté, poškozená vystoupila a odešla. Hned druhý den mu psala [redacted], zda s ní nechce jít ven, že se jí líbí, že [redacted]. On jí odpověděl, že už má holku, kterou miluje a kterou neopustí. Když potom šel pro svoji přítelkyni, tak poškozenou potkal u zimního stadionu a ona ho prosila, že ho chce zpátky, že si myslela, že od včerejška jsou už spolu. On jí zopakoval, že má přítelkyni, kterou neopustí. Ozvala se mu znovu po dvou až třech týdnech, že se chce sejít. Řekla mu, že má klíče od chaty svých rodičů a že by tam mohli večer zajet. On s tím souhlasil, jeli tam taxíkem, za který zaplatili [redacted] Kč, pak šli ještě kus pěšky. [redacted] se [redacted] zeptal, zda si tam může lehnout, byl unavený, a ona souhlasila. Usnul a neví, co do rána dělala [redacted]. Ráno pak jeli oba taxíkem zase zpátky do [redacted]. Ještě téhož dne odpoledne jel na tu [redacted] společně se svojí přítelkyní [redacted]. Klíče měl od [redacted], která mu je sama nabídla s tím, že tam může být, jak dlouho chce. Před [redacted] se předtím totiž zmínil, že hledá nějaké místo na romantickou schůzku se svojí přítelkyní a ona mu sama od sebe řekla, že by se to dalo udělat na [redacted]. Předchozího dne tam jeli právě proto, aby mu [redacted] ukázala. Poté s poškozenou nějaký čas nebyl v kontaktu a znovu se mu ozvala asi v červenci 2017, když už bydlel u přítelkyně v [redacted]. Prosila jej, aby se sešli, že je do něj zamilovaná, že neví, co má dělat. Někakým způsobem si zjistila adresu, kde bydlel a jednou tam po půlnoci zazvonila. On jí říkal, ať jde pryč, ale ona odmítala, křičela, že je do něj zamilovaná. Nakonec ji vyhodil, zaplatil za ni [redacted] Kč taxikáři a od té doby se už neviděli. S [redacted] S poškozenou neměl žádný jiný konflikt než to, co popsal, tj. že do něj byla zamilovaná a on ji odmítal. Není pravdou, že by si od [redacted] půjčoval nějaké peníze nebo že by ji o to žádal. Peníze si nepůjčoval nikdy od nikoho, měl jich dost.

5. [redacted] se seznámil v roce 2015 přes její kamarádku. Začali spolu chodit, trvalo to asi jen měsíc a poté kontakt přerušili. Znovu se setkali až v roce 2017, náhodou na benzině. Ona za ním přišla a ptala se ho na přítelkyni [redacted], jestli jim to spolu klapne. On jí odpověděl, že velmi dobře. Když jel později pro přítelkyni, tak poškozenou potkali [redacted] a ona na něj začala rvát. Nevšiml si jí, odjel a zase nějakou dobu nebyli ve styku. Dne 28. 10. 2017 byla v [redacted] kterou pořádal spolu s kamarády a sám na ní [redacted]. Poškozená jej v té době kontaktovala, ptala se, co bude dělat a poté jej požádala, zda by na tu akci mohla jít s ním. On souhlasil, ve [redacted] nabral poškozenou a její kamarádku [redacted] a odvezl je do [redacted]. Zaparkovali [redacted]. On byl na té akci celou dobu se svými kamarády, [redacted] s [redacted] se bavily jinde. Zhruba od 11 hodin večer do 5 až 6 hodin ráno na ně čekal ve svém autě na parkovišti, aby je odvezl zpátky do [redacted]. Domů nešel, i když bydlel jen o kousek dál, protože přítelkyni řekl, že přijede až druhý den. Dne

29. 10. 2017 ráno odvezl poškozenou a [REDAKCE], obě vystoupily před domem, kde bydlela [REDAKCE] a on jel zpátky domů do [REDAKCE]. Hned další den mu pak [REDAKCE] psala, že 17.11. je další [REDAKCE] ve [REDAKCE] a že by tam mohli jít. Domluvili se na tom, on je zase nabral ve [REDAKCE] a odvezl [REDAKCE]. Tam byl zase se svými kamarády, zpátky je už nevezl. Z toho je zřejmé, že ještě zhruba měsíc po tom, co měl poškozenou údajně [REDAKCE], se s ním normálně stýkala, psala mu i telefonovala a až pak to najednou začne řešit. Ona jej přemlouvala, že by jim to spolu mohlo klapat, ale on opakoval, že má přítelkyni, kterou neopustí. Poškozená se kvůli tomu na něj naštvála, začala mu nadávat a vyhrožovat, že si na něj něco vymyslí. Jeho přítelkyni [REDAKCE] později napsala, že když za ni zaplatí nějakou její půjčku, tak že trestní oznámení stáhne. Zcela odmítá, že by poškozenou [REDAKCE]. V době, kdy spolu chodili, tak se maximálně [REDAKCE]. Inkrimovaného dne 28. 10. 2017 byl na [REDAKCE], jak tvrdí poškozená. Její věk neznal, tvrdila mu, že je jí 15 let. Není pravdou, že by si od poškozené půjčoval nějaké peníze, naopak ona chtěla peníze po něm. Všude brečela, že doma nemají co jíst, že mají hypotéku a chtěla půjčit. Není pravdou, že by jeho přítelkyně žádala [REDAKCE] o stažení trestního oznámení. Byla to naopak poškozená, kdo [REDAKCE] psal, že když za ni zaplatí půjčku, tak to stáhne.

6. Skutek popsáný pod bodem IV. obžaloby obžalovaný doznal s tím, proti obžalobě nemá žádné podstatné výhrady. Pouze uvedl, že dne 22. 11. 2017 měl v [REDAKCE] dopravní nehodu, při které na jeho červeném Golfu, [REDAKCE] vznikla totální škoda a od té doby byl nepojízdný. Vozidlo bylo nabourané ze dvou stran, byl poškozený motor, nakonec ho přítelkyně nechala sešrotovat. Od 22. 11. 2017 tedy toto vozidlo již neřídil. Jinak je pravdou, že ho řídil od 25. 10. 2017, kdy si jej pořídil, a to skoro každý den, zhruba pětkrát týdně. Jezdil různě po [REDAKCE]. Věděl, že řídit nesmí, že má uložen zákaz řízení. Jezdil proto, že to potřeboval. Někdy měl i důležitý důvod – například když jel do [REDAKCE] za [REDAKCE], která je [REDAKCE] samozřejmě pomáhá i jeho [REDAKCE], ale ta je také někdy v práci. Připouští, že do [REDAKCE] mohl dojet z [REDAKCE] i autobusem. Červený Golf byl psáný na [REDAKCE] proto, že on neměl v době nákupu k dispozici občanský průkaz. Fakticky to bylo jeho auto, peníze na zaplacení kupní ceny mu dala jeho [REDAKCE]. Přiznává i řízení modrého Golfu dne 22. 2. 2018, kdy ho v [REDAKCE] zastavila policie. Tehdy jel k benzině natankovat.
7. [REDAKCE] zná od roku 2016, jde o vážnou známost, která trvá do současné doby, i když je nyní ve výkonu trestu odnětí svobody. Přítelkyně mu volá, píše a jezdí za ním na návštěvy. O změnu jména a příjmení požádal kvůli poškozeným, aby mu už daly pokoj, aby si ho už nevšímaly. Po upozornění ze strany soudu, že žádost o změnu podal na Městský úřad v [REDAKCE] již dne 21. 3. 2017, tedy pouhé dva dny poté, co měl spáchat skutek pod bodem 1. (poškozená [REDAKCE]) a zhruba sedm měsíců předtím, než měl spáchat skutek před bodem 2. (poškozená [REDAKCE]), obžalovaný uvedl, že ho k tomu vedly i jiné věci – neshody v [REDAKCE], pomluky apod. [REDAKCE] svými rodiči vychází velmi dobře a bylo to tak vždy. Poté, co mu bylo předestřeno odůvodnění jeho žádosti (č.l. 459), kde uvedl, že se stydí za svoji rodinu a že se s rodiči již dva roky nestýká, sdělil, že to tam napsal na radu pracovnice městského úřadu. Ta mu řekla, že aby žádost byla úspěšná, tak se tam většinou píše problém s rodinou. O tom, že si změnil příjmení, rodičům neřekl. Když se to pak sami dozvěděli, tak se jej na důvod neptali. On to chtěl [REDAKCE] říct, ale nebyla šance, ona o tom nechtěla mluvit.
8. Nezletilá poškozená [REDAKCE] uvedla, že se s obžalovaným již delší dobu nestýká, nikdy spolu neměli vážnější konflikt. Na přelomu let 2014 a 2015 se seznámili přes [REDAKCE] a začali spolu chodit. To po nějaké době přestalo, ale na podzim 2015 spolu začali chodit znovu. [REDAKCE].

[redacted], [redacted], kde tehdy bydlela. [redacted]
[redacted] Policejní komisařce a sociální pracovníci paní [redacted] to ale

řekla hned po skončení výslechu. [redacted]

[redacted]
[redacted]
[redacted] vztah

[redacted]. Obžalovaný si půjčoval peníze, i od ní, třeba na benzin. Nikdy nic nevracel, dodnes jí dluží asi [redacted]. Ona sama trestní oznámení nepodala. Myslí si, že policie na ni přišla tak, že její jméno ve své výpovědi zmínila [redacted]. Sama by trestní oznámení nepodala, neboť jí obžalovaný nic vážného neudělal. Nedošlo u ní k žádným následkům na [redacted], [redacted].

[redacted] zná. Jednou jí zavolala [redacted] spolu s [redacted], zda by se mohly sejít na benzině, a tam jí řekly, co se stalo, že měl obžalovaný [redacted]. Nic bližšího se nedozvěděla. [redacted]

[redacted]. Tvzení obžalovaného, že měl peněz dost a že si nepůjčoval, není pravdivé. Ví o tom, že si měl půjčit nejen od ní, ale též od [redacted]. Dále byla svědkem toho, že obžalovaný jel do [redacted] a tvrdil, že jde za kamarádem, u kterého má nějakou složenku na peníze. Následně ovšem zjistila, že nešel za kamarádem, nýbrž za svojí [redacted]. [redacted] obžalovaného, před kterou utíkal a schovával se, jí řekla, že z [redacted] neustále mámí peníze. Obžalovaný téměř každý den jezdil autem, řídil bílý nebo červený Golf.

9. Nezletilé poškozené [redacted] a [redacted] a nezletilou svědkyni [redacted] soud k hlavnímu líčení nepředvolával a postupoval podle § 102 odst. 2 tr. řádu. Na podkladě rozhodnutí senátu byly v hlavním líčení přehrány videozáznamy o výsleších těchto svědkyň z přípravného řízení. Výslechy byly realizovány ve speciální výslechové místnosti pro nezletilé svědky na PČR [redacted], a to za účasti obhájce obžalovaného. Opětný osobní výslech nezletilých nepovažoval soud za nutný (ve smyslu § 102 odst. 2 tr. řádu). Zmíněné ustanovení, které prolamuje jinak obecně aplikovanou zásadu ústnosti v řízení před soudem, míří typicky právě na podobné případy, jako jsou řešeny zde – znásilnění mladých dívek, které ani v době konání hlavního líčení ještě zdaleka nedosahují věku osmnácti let. V případě [redacted] dále nelze přehlédnout těžkou [redacted] [redacted], která se u ní v důsledku jednání obžalovaného rozvinula. Je zřejmé, že opětný osobní výslech nezletilých svědkyň, realizovaný navíc v nechráněném prostředí (v soudní síni a za přítomnosti většího počtu osob) by mohl [redacted]. Znalkyně – psychologka Mgr. et Mgr. Jana Telcová jasně uvedla, že výslech nezletilých poškozených [redacted] a [redacted] před soudem nedoporučuje, neboť by tím mohlo dojít k narušení [redacted]. Pokud jde o svědkyni [redacted], ta sice nebyla přímým svědkem řešené trestné činnosti, ani se vůči ní obžalovaný nedopustil vysloveně nezákonného jednání, ale z její výpovědi vyplývá, že ji měl opakovaně [redacted] [redacted]. Svědkyně vypovídala např.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Božovská

k tomu, jak byl obžalovaný [REDACTED]. Při volbě procesního postupu bral soud v úvahu stále velmi nízký věk svědkyně (15 let). V kontextu celého případu má tento důkaz každopádně jen marginální význam.

10. Poškozená [REDACTED] uvedla, že obžalovaného poznala, když byla venku se svojí kamarádkou. On za nimi pořád jezdil v bílém Golfu, a když kamarádka odešla, tak jí obžalovaný řekl, že by se s ní chtěl seznámit, že se mu líbí a nabídl jí, aby si sedla k němu do auta. Udělala to a on pak navrhl, že si pojedou na benzinu koupit pití. Potom mu už říkala, že potřebuje jet za svojí kamarádkou a on že jo, ale ve skutečnosti zajel autem [REDACTED]. Znovu mu říkala, že potřebuje odvézt zpátky a on na to, že mají spoustu času, že se dá stihnout cokoli. Potom se jí ptal, jestli má kluka, na což odpověděla, že ne. [REDACTED]

[REDACTED] Zamkl auto s vysvětlením, že se lidem nedá věřit, že se bojí, aby jim někdo auto nevykradl nebo jim něco neudělal. [REDACTED]

[REDACTED]. Po cestě zpátky je zastavila policie poblíž restaurace [REDACTED] a tam ona vystoupila. [REDACTED]

[REDACTED] Pokud hovořila o zamčení auta, tak to obžalovaný udělal „tím čudlem u sebe“. Zda jdou dveře otevřít nebo ne, nezkoušela. [REDACTED]

[REDACTED]. Ještě ten samý den jí obžalovaný volal, [REDACTED]

[REDACTED]. Brala to tak, že když se znovu sejdou, tak už spolu chodí. To ale trvalo asi jen týden nebo dva. S obžalovaným odjela na [REDACTED]

[REDACTED] Místo toho tam obžalovaný vzal [REDACTED] a zadržela je policie. Později se na to [REDACTED] ptala a dozvěděla se, že jí obžalovaný tvrdil, [REDACTED].

[REDACTED] řekla, co se mezi ní a obžalovaným stalo, ale ona jí nevěřila. Následně zjistila, že obžalovaný udržoval kontakt současně s více děvčaty. Některým (například [REDACTED]) pro něj není dobrá, ale ony ano. S [REDACTED] se seznámila na benzině, byla u toho ještě [REDACTED].

Přišla řeč na obžalovaného a vzájemně si řekly, [REDACTED]. Nakonec se domluvily, že to nahlásí policii. [REDACTED] jí řekla, že [REDACTED] a že jí také dluží peníze.

V důsledku jednání obžalovaného jí nevznikla žádná [REDACTED], jenom z toho měla nervy, co se všechno děje. [REDACTED] na policii nehlásila proto, že nechtěla, aby vyšlo najevo, že byla venku v době, kdy nesměla. Vztah s obžalovaným [REDACTED] byla by schopná pro něj udělat cokoli. On jí říkal, že budou pořád spolu, že ji hrozně miluje. Potom začal s tím, že má nějakou [REDACTED] a za chvíli to mezi nimi skončilo. Půjčené peníze jí nevrátil, pořád jen sliboval.

11. Z výpovědi svědkyně [REDACTED] se podává, že se s obžalovaným seznámila už na jaře 2016. Věděla, že je mu osmnáct let, přičemž jí v té době bylo [REDACTED]. Svůj věk mu hned na začátku řekla a on, že to nevadí, že budou jen kamarádi. Ona ho začala mít ráda, ale jejich vztah trval jen chvíli. On jí dal najevo, že by s ní chtěl [REDACTED]

[REDACTED] Obžalovaný se jí znovu ozval v září 2017, kdy šli spolu na pout' ve [REDACTED]. Za dva až tři týdny ji kontaktoval znovu, jestli nechce jít ven. Sešli se a byli spolu dál v kontaktu přes [REDACTED]. Pak se začali scházet častěji, jezdili různě jeho autem. Ona ho znovu upozornila, že je jí jenom [REDACTED]

[redacted] je svým způsobem ještě pod zákonem a on na to, že to ví. Říkal jí, že ji má strašně rád a že s dřívější přítelkyní [redacted] už není. Dne 28. 10. 2017 jela s obžalovaným a se svou kamarádkou [redacted] do [redacted], kde hrál obžalovaný fotbal. On pak šel ještě v [redacted] za [redacted] a jezdili různě i jinam, on byl pořád pryč a pořád sliboval, že za chvíli už pojedou zpátky. Nakonec v autě usnuly a probudily se až ráno. Obžalovaný nejprve odvezl domů [redacted] a pak že odveze ji. Nakonec ale řekl, že si chce odpočinout a odjel do [redacted] kde zastavil na parkovišti směrem [redacted]. To už jí přišlo strašně divné, prosila ho, ať ji odveze domů, ať fakt nic

[redacted] Obžalovaný měl v autě nějakou dětskou pojistku a ona neví, jak se otevírá, neumí to s ní. Když [redacted] b. Asi za tři dny se jí ozval, jestli by nechtěla jít ven. Ona ho v té době měla strašně ráda, takže souhlasila, ale už s ním nikdy nešla sama. To, že byla [redacted], řekla hned ten den [redacted]. Doma to neřekla, protože měla strach. [redacted] jí pořád přemlouvala, aby to šla nahlásit na policii, ale ona si říkala, že to nějak přežije. Po tom [redacted] se s obžalovaným potkala asi třikrát nebo čtyřikrát, vždycky u toho byla její kamarádka. Obžalovaný jí opakovaně žádal o peníze, ona mu půjčila asi [redacted] Kč, které nevrátil. Po naléhání [redacted] nakonec podala ve [redacted] trestní oznámení. Potom se jí ozvala [redacted] a žádala ji, aby obvinění stáhla. Za to jí nabízela, že vrátí místo obžalovaného půjčené peníze. Ona to odmítla s tím, že nenechá obžalovaného, [redacted] další holky. Po tom, co se stalo, si chtěla sjednat schůzku s psychiatrickou ve škole, ale ta měla plno. Snažila se z toho dostat sama, nechtěla nikoho zatěžovat, přišlo jí to zbytečné. Postupně to na ni ale doléhalo víc a víc, začala se [redacted] Stávalo se, že [redacted]. S obžalovaným to byla [redacted]. V autě při [redacted]. Obžalovaný řekl, že to zamaskuje, že to nebude poznat.

12. Nezletilá svědkyně [redacted] uvedla, že se s obžalovaným seznámila v létě nebo na podzim 2017, když byla venku se svou kamarádkou [redacted]. S tou tehdy obžalovaný chodil. Nejprve na ni působil, jako že je v pohodě, ale později už jí přišel hrozný, až vlezlý. Pořád jí volal a psal, jestli s ním půjde ven. Ona mu buď neodpovídala, nebo odepsala, že má přeci [redacted], ale stejně toho nenechal. Nakonec si jeho telefonní číslo i [redacted] blokla. Působilo to na ni dojmem, že ji chce obžalovaný třeba [redacted], byl oplzlý, neví, jak to má vyjádřit. Žádné konkrétní návrhy jí nedával, o samotě s ním nikdy nikde nebyla. Obžalovaný věděl, že jí je (tehdy bylo) jen 14 let, sama mu to řekla. [redacted] jí vyprávěla, že její vztah s obžalovaným byl ze začátku skvělý, ale pak to začalo skřípat a on ji dokonce obral o nějaké peníze. Také říkala, že ji nějak [redacted]

13. Svědkyně [redacted] vypověděla, že věděla o tom, že obžalovaný chodí s její [redacted]. V jednu dobu se [redacted] začala chovat divně, všem se vyhýbala. Nakonec se jí svěřila s tím, že s obžalovaným [redacted] ve [redacted]. Naštěstí se zjistilo, [redacted]. Tehdy se rozhodla, že trestní oznámení na obžalovaného nepodá, neboť podle [redacted]. On nijak nepopíral, že s její [redacted]

Obžalovaný si od její dcery vypůjčil dohromady asi Kč a nevrátil nic. Z doslechu ví, že si měl půjčovat i od jiných lidí. To, že její . Problémy měla jen s tím, když se pak s obžalovaným rozcházela.

14. Z výpovědi svědkyně se podává, že v loňském roce byla s obžalovaným jeden čas v bližším osobním kontaktu, avšak nechodili spolu. Obžalovaný se o to snažil, ale ona mu hned na začátku řekla jasné ne. Přestali se stýkat proto, že zjistila, co je obžalovaný zač. Psal jí, jak se do ní zamiloval, přitom to bylo v době, kdy se staly nyní projednávané činy. je její nejlepší kamarádka. Poslední říjnový víkend v roce 2017 se domluvila se a s obžalovaným, že pojedou zapařit do do klubu. Obžalovaný je ale nakonec místo toho odvezl do , že si tam jede pro peníze. Asi dvě hodiny na něj čekaly v autě, potom jeli všichni na benzinovou čerpací stanici, kde stáli až do rána. Obžalovaný tvrdil, že čeká na nějakého kamaráda, který pojedje s nimi do ale nikdo nepřišel. Ona usnula, co se dělo kolem, neví. Kolem 5. až 6. hodiny ráno je obžalovaný odvezl zpátky do . Ji vysadil jako první v a dál pokračoval se . Ta jí pak hned ten den psala, co se stalo, sešly se a probíraly to. byla úplně . Ona se jí snažila uklidnit, protože . Přesvědčovala ji, že by měly jít na policii, ale to oznámit nechtěla. Celý měsíc a společně šly na policii podat trestní oznámení. Myslí si, že bez jejího naléhání by trestní oznámení nepodala, protože měla strach z toho, co by mohlo následovat a navíc tehdy byla do obžalovaného zamilovaná.

jí tu událost vylíčila tak, že ji obžalovaný odvezl autem někam .
V dalším období začala být .
S obžalovaným o této záležitosti mluvila, ptala se jej na to, a on tvrdil, že se nic takového nestalo. Věřit se mu nedá, je to „pohádkář“. Pořád si něco vymýšlel, ale zároveň na tom bylo třeba i něco pravdy. Na podzim 2017 jezdil v červeném Golfu, řídil ho každý den.

15. Z výpovědi svědkyně bylo zjištěno, že se s obžalovaným seznámila v loňském roce a zpočátku měli kamarádský vztah. Ten ukončila proto, že zjistila, jaký obžalovaný je, že lže. Seznámila se s ním přes , která s ním tehdy údajně chodila, zároveň měl ale za zády svoji dlouholetou přítelkyni. Na první schůzce si s obžalovaným vyměnila kontakty a on jí pak začal psát, jestli se jí líbí, jestli by s . Myslí si, že důvodem byla snaha dostat z ní nějaké peníze. Ví o tom, že totéž psal i a . Celé se to odehrávalo v březnu 2017, když jí bylo patnáct let. jí tehdy řekla, že se ji obžalovaný . Tam pak byl obžalovaný zadržen se svojí přítelkyní a od ví, že jí měl ukrást klíče.

16. Z výpovědi svědka vyplývá, že se s obžalovaným zná asi od 15 let a blíže se začali stýkat, když jim bylo asi 19 let. Ví o tom, že obžalovaný jednu dobu chodil s () . To mu řekl i napsal sám obžalovaný. Řešenou věc mu podal tak, že s ním chtěla chodit a když to odmítl, že zůstane s . O tom, že měl obžalovaný s , když , se dozvěděl až později, a to právě od . S obžalovaným se o tomhle nebavil. Pokud jde o vztah mezi obžalovaným a , někdy byli v pohodě, jindy se pořád

hádali nebo se i vzájemně fyzicky napadali. Jejich vztah byl podle něj o ničem, lhali si a vzájemně se podváděli oba. V roce 2017 za ním obžalovaný jezdil [REDAKCE] s různými holkami ve věku 15 až 16 let, celkem to bylo tak deset různých holek. On se s nimi nikdy blíže nestýkal, prostě přijeli s obžalovaným a zase s ním odjeli. Bylo běžné, že se obžalovaný snažil balit holky v tomto věku, i když měl [REDAKCE]. Stávalo se opakovaně, že po něm chtěl alibi - aby [REDAKCE] řekl, že jsou nebo byli spolu, i když to nebyla pravda. On mu vždy vyhověl, podržel ho. Obžalovaný [REDAKCE] (nejen s těmi, které figurují v této věci). Na mladé holky se zaměřoval proto, že to byl jednoduchý cíl, aby si užil, dají se snadno zblbnout. Pravdomluvnost obžalovaného je prakticky nulová, lhal v podstatě všem, i jemu. Důvod takového jeho chování nezná. Ví o tom, že si obžalovaný půjčoval peníze, dávala mu je zejména [REDAKCE], ale půjčoval si i od jiných, konkrétně např. od [REDAKCE]. Proč si obžalovaný změnil jméno a příjmení jistě neví, ale nejspíš proto, že všem lhal, a když se pak přestěhoval do [REDAKCE], tak možná chtěl začít nový život, aby nebyl snadno dohledatelný. Obžalovaného viděl jezdit dvěma vozidly značky VW Golf – bílým a červeným. O tom červeném ví, že ho měl nabourat, ale bylo to jen ťuknutí, poškrábaný lak, auto bylo plně pojízdné. Vůbec neví o tom, že by měl mít obžalovaný nějakou nehodu, při které by toto „zrušil“, že by bylo nepojízdné. O tom, že má obžalovaný zákaz řízení, se dozvěděl až později, řídil i tak pořád. Modrý VW Golf, [REDAKCE], byl jeho. Dne 22. 2. 2018 jel v tomto voze spolu s obžalovaným, který ho pak požádal, zda by nemohl chvíli řídit. On mu vyhověl a krátce na to je zastavila policie v centru Českých Budějovic.

17. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že obžalovaný je její bývalý přítel, vztah považuje za definitivně ukončený. Není s ním už v žádném kontaktu, do [REDAKCE] za ním nechodí. Nyní ho bere jako kamaráda, myslí si, že se rozešli v dobrém. O skutku pod bodem I. obžaloby skoro nic neví, v té době s obžalovaným ještě nechodila. Později se na to obžalovaného ptala, ale nic moc jí neřekl. Potvrdil, že s [REDAKCE] [REDAKCE]. Kolik jí v té době bylo let, neví. Mluvila s ním i o dalších skutečích, které se mu kladou za vinu. K [REDAKCE] řekl, že [REDAKCE] [REDAKCE]. Od [REDAKCE] se dozvěděla, že [REDAKCE]. On to však popřel, že s ní vůbec nic neměl, že si to celé vymyslela. Sama neví, co mi má myslet nebo čemu má věřit. Byli spolu skoro dva roky, pořád jí tvrdil, že je jí věrný, ale hodně holek jí napsalo, že ji podvádí. Posílaly jí dokonce zprávy z [REDAKCE], kde jim obžalovaný psal, jak je miluje apod. S [REDAKCE] se v současné době stýká, skamarádily se. Pokud jde o [REDAKCE], dozvěděl se pouze to, že to mělo být [REDAKCE] víc o tom [REDAKCE] nechtěla mluvit. Je pravda, že ona jí původně kontaktovala jako první, zda by trestní oznámení nestáhla. Důvodem bylo to, že tehdy s obžalovaným chodila a nechtěla, aby šel do vězení. Rovněž je pravdou, že [REDAKCE] nabídla, že jí zaplatí to, co jí obžalovaný dluží, pokud to stáhne, částku si už nepamatuje. Nějaké peníze měl dlužit i [REDAKCE], asi [REDAKCE] Kč. Ona vůbec nevěděla, že si obžalovaný půjčuje peníze. Obecně neměla pocit, že by mluvil moc pravdu. Jednou jí například řekl, že má rakovinu na plicích, dokonce jí k tomu poslal nějaký ultrazvukový obrázek, který byl ale stažen z internetu. Červený VW Golf byl psaný na ni, ale ve skutečnosti patřil obžalovanému a jen on s ním jezdil. Auto stálo kolem 20 000 Kč a zaplatil ho obžalovaný z peněz, které dostal od [REDAKCE]. Na ni se auto napsalo proto, že on v té době neměl občanský průkaz. Nevěděla, že má obžalovaný zákaz řízení. Tvrdil jí, že mu řidičák už vrátili. S tím autem jezdil pořád, každý den až do chvíle, kdy měl nehodu [REDAKCE]. To jí volali policajti, že naboural do nějakého plotu u domu. U auta byla poškrábaná pravá přední strana a později se zjistilo, že byla i prorážená olejová vana. Obžalovaný s tím autem ale ještě přijel do [REDAKCE] nebylo to hned v den nehody. Jezdil s ním i v průběhu dalšího týdne, než šel do vazby. Asi před měsícem nechala vozidlo ekologicky zlikvidovat, neboť jí bylo řečeno, že oprava není rentabilní. Pokud jde o poslední říjnový víkend 2017, kdy se mělo stát to se [REDAKCE], tak jí obžalovaný tvrdil, že jede [REDAKCE].

V sobotu tam měl mít fotbal a pak dokopnou, vrátil se až v neděli ráno. Ví o tom, že tu sobotu měla být v [REDAKCE] hudební akce (toxymoron), ale obžalovaný jí vůbec neřekl, že by tam chtěl jít a ani později neřekl, že by tam byl. Důvod změny jména a příjmení obžalovaného nezná. Řekl jí jenom, že nechce mít příjmení [REDAKCE]. Pokud jde o situaci, kde byla s obžalovaným zadržena [REDAKCE], tak ona vůbec netušila, že to je cizí [REDAKCE]. Obžalovaný měl klíče a tvrdil jí, že ji [REDAKCE]. Na té [REDAKCE] a od [REDAKCE] se pak dozvěděla, že předchozí den se tam s ním [REDAKCE]. Také jí řekla, že jí obžalovaný dluží [REDAKCE] Kč, z čehož [REDAKCE] Kč má být pro nějakou taxikářku. Obžalovaný žil celou dobu z peněz, které mu dávala [REDAKCE]. Stejně jako [REDAKCE], i [REDAKCE] nabídla, že jí zaplatí dluh obžalovaného, pokud obvinění stáhne. [REDAKCE] s tím souhlasila a řekla, že chce půlku peněz předem a druhou půlku poté, co to vezme zpátky. Nakonec se ale nesešly, protože ona nesehnala peníze.

18. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] (kurátorky [REDAKCE]) se podává, že byla přítomna výslechu nezletilé poškozené [REDAKCE] ve speciální výslechové místnosti na PČR [REDAKCE]. Nepamatuje si už, co poškozená uvedla k místu, kde mělo [REDAKCE], ani to, že by jí poškozená po skončení výslechu řekla, že to [REDAKCE] že se styděla říct pravdu. Nemůže to potvrdit ani vyloučit, uplynula už dlouhá doba. Poškozenou zná od roku 2016, kdy převzala její spis. V osobním i telefonickém kontaktu s ní byla dříve, když se řešily rodinné problémy související s [REDAKCE]. Je toho názoru, že [REDAKCE] měla na řešení situace daleko zdravější náhled, než její [REDAKCE]. Nemá poznatky o tom, že by s poškozenou někdy byly nějaké vážnější problémy. [REDAKCE] referovala pouze o běžných výchovných problémech, nikdy nepřišlo oznámení z policie o podezření na nějakou nezákonnou činnost. Sama se nesečkala s tím, že by jí poškozená někdy zalhala.
19. Svědkyně [REDAKCE] (policejní komisařka [REDAKCE]) vypověděla, že si vzpomíná na výslech poškozené [REDAKCE] v lednu 2018. Co poškozená uvedla k místu, kde mělo [REDAKCE] docházet, si už nepamatuje. Nevzpomíná si, že by jí poškozená po skončení výslechu řekla, že s obžalovaným ve [REDAKCE], než co uvedla do protokolu.
20. Ze znaleckého posudku MUDr. Jiřího Hrdličky – znalce z oboru zdravotnictví, odvětví [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Byl plně schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání. Vzhledem ke zjištěné [REDAKCE] [REDAKCE] lze připustit, že jeho ovládací schopnosti mohly být sníženy, avšak nanejvýš lehce, nepodstatně. Při [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný je plně schopen účastnit se trestního řízení a chápat smysl případně uloženého trestu. Ve výpovědi před soudem znalec doplnil, že [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Podstata je spíše v tom, že mladá děvčata jsou do té míry hloupá, že mu snadno naletí, tím spíše, pokud jim začne vykládat, jak je miluje apod. Podstata skutků uvedených pod body II. a III. obžaloby (resp. 1. a 2. tohoto rozsudku) je naprosto v souladu se zjištěnou [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE].
21. Znalčyně z oboru zdravotnictví, odvětví [REDAKCE] MUDr. Pavla Novotná ve svých posudcích uvedla, že v době vyšetření (duben 2018) byl [REDAKCE] poškozené [REDAKCE] z [REDAKCE] stabilizovaný. Poškozená [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Božovská

Naopak u poškozené prokazatelně došlo k rozvoji [redacted] netrpí [redacted]. V hlavním líčení znalkyně doplnila, že po znaleckém vyšetření převzala poškozenou [redacted] do [redacted]. Lze předpokládat, že zásadní změna nastala v září, kdy se poškozená rozhodla [redacted]. Ve chvíli, kdy došla k tomuto rozhodnutí, již musela být ve [redacted]. Prognóza dalšího vývoje ale není jistá. Do dubna 2018, než poškozená začala [redacted]. Nakonec jí zůstala jen jediná kamarádka. Při vyšetření nezaznamenala nic, co by mohlo svědčit pro závěr, že její výpověď je účelová, nepravdivá a že nejde o líčení skutečně prožitého. [redacted] Ani u poškozené [redacted] se při [redacted].

22. Taktéž znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví [redacted], Mgr. et Mgr. Jana Telcová vyšetřila obě nezletilé poškozené a na zadané otázky odpověděla následujícím způsobem. Osobnost poškozené [redacted] se vývojově nachází v etapě [redacted]. Zkreslení popisovaných událostí by mělo být minimální. Při vyšetření byla zjištěna [redacted]. Řádově 10 % případů je zcela neléčitelných a u postižených dochází k posttraumatické změně osobnosti. Poškozená [redacted] se také nachází ve vývojové etapě [redacted]. Poškozená je schopna správně vnímat, pamatovat si i reprodukovat prožité události, a to jak obecně, tak i ve vztahu k řešené události. Nemá sklony k [redacted], k záměrnému [redacted]. Za určitých okolností může její výpověď mírně [redacted]. Výpověď, kterou učinila na policii, lze považovat za specificky věrohodnou.

V postupných vyjádřeních se v přípravném řízení objevily určité rozpory, avšak jde o rozpory běžné, související s normálním paměťovým procesem. Vyšetřovaná událost představovala pro poškozenou [redacted], která byla doprovázena [redacted]. Za předpokladu, že tato [redacted] nebude protrahována, měla by být jen přechodného rázu a neměla by zanechat [redacted]. Před soudem znalkyně doplnila, že obě poškozené vyšetřila velmi podrobně (každou z nich dva dny od rána do pozdního odpoledne), svým rozsahem se jednalo o více než [redacted]. Ani u jedné z nich nezjistila nic, co by mohlo svědčit pro účelovou výpověď, pro křivé obvinění, že by poškozené líčily něco jiného, než skutečně prožité události. Poškozená [redacted] je dívkou, která má zdravé jádro osobnosti, a to [redacted]. Není ani osobnostně disponována k tomu, aby si vymyslela nějakou lživou konstrukci (křivé obvinění) a tu pak dokázala udržet. Při jejím vyšetření zjistila

celou [redacted]. Pokud jde o poškozenou [redacted], její [redacted]. V žádném případě není zlá, že by se chtěla někomu mstít, naopak dokázala přiznat své chyby, mj. například i to, že následně měla s obžalovaným [redacted]. Stejně jako u [redacted], i u ní platí, že případné změny ve výpovědích nejsou takového rázu, že by snižovaly specifickou věrohodnost, naopak jsou typické pro opakovaně podávané výpovědi. Poškozená si uvědomovala, že sama dělala chyby, že se chovala tak, jak neměla. Ona ty chyby ale za dané situace udělat musela, protože je abnormálně důvěřivá, reagovala naivně. To, že se měla s obžalovaným [redacted].

23. V hlavním líčení byla dále provedena řada listinných důkazů. Z [redacted] komunikace čl. 368 – 389 mimo jiné vyplývá, že obžalovaný v době od 28. 10. do 24. 11. 2017 opakovaně přemlouval svědka [redacted], aby s ním šel „za holkama“. V jednom případě mu [redacted] odpověděl: „To znám, zase jim bude 14“. Komunikace obsahuje i vícero pokynů obžalovaného směrem ke svědkovi, že má říct jeho přítelkyni [redacted], že byli spolu (přičemž z kontextu je zřejmé, že ve skutečnosti nebyli). Patrné je i to, že obžalovaný často jezdil autem na trase [redacted] a zpět. V jednom případě dokonce pořizoval za jízdy fotografii tachometru a odesílal ji [redacted] (na tachometru byl údaj 110 km/h.) Z komunikace dále vyplývá, že v době, kdy auto (červený Golf) kupoval, mělo toto najeto pravděpodobně 227 000 km a v době odeslání zprávy už 233 000 km. Na čl. 458-461 je založena žádost obžalovaného o změnu jména – příjmení, kterou podal na [redacted] dne 21. 3. 2017. Zdůvodnil ji mj. tím, že se stydí [redacted] se už dva roky nestýká. Z úředního záznamu policie č.l. 568 (vyžádán soudem před hlavním líčením) vyplývá, na základě čeho byly zahájeny úkony trestního řízení ve vztahu ke skutkům pod body I. – III. obžaloby. Dne 27. 11. 2017 se na [redacted] dostavila v doprovodu [redacted] poškozená [redacted] a podala trestní oznámení týkající [redacted]. Při jejím výslechu pak byla získána informace, že se měl obžalovaný podobného jednání dopustit i vůči poškozené [redacted], proto byl i s ní následně sepsán úřední záznam o podání vysvětlení a zahájeny úkony trestního řízení. Od poškozené [redacted] pak byly zjištěny informace týkající se trestného činu, kterého se měl obžalovaný dopustit vůči poškozené [redacted]. Podle výpisu ze zdravotní dokumentace č.l. 712 a násl. poškozená [redacted] navštívila [redacted] MUDr. Kláru Braunovou v roce 2015 pouze jednou, a to dne 14.5.2015 z důvodu [redacted]. Znovu se pak poškozená dostavila až dne 10.2.2016 ([redacted]), přičemž v tomto případě se jednalo se o [redacted]. Poškozená žádala [redacted].
24. Z [redacted] komunikace mezi obžalovaným a poškozenou [redacted] (č.l. 330-340) se podává, že od konce října do listopadu 2017 měl obžalovaný jakýsi vztah s „[redacted]“ (poškozenou [redacted]). Poškozenou [redacted] opakovaně žádal o půjčení peněz (včetně např. toho, že chce, „aby to [redacted] neviděla“). Poté následovaly opakované sliby obžalovaného a z obsahu komunikace je zřejmé, že nic nevracel. Zároveň u poškozené [redacted] sondoval, zda je sama a jestli u ní ještě „nemá šanci“. Podle zprávy MÚ [redacted] č.l. 403-404 se nezletilá poškozená [redacted] nikdy nejevila jako problémová dívka. Řešené problémy se týkaly domácnosti a zejména problematického soužití [redacted]. Kvůli tomu nezletilá nakonec od [redacted]. Další

komunikace je založena na č.l. 318-325 a týká se kontaktů mezi obžalovaným a svědkyní [REDAKCE]. Z tohoto důkazu je zřejmé, že obžalovaný nezletilou svědkyni „balil“ v době, kdy chodil s [REDAKCE] ([REDAKCE]), opakovaně ji zval na schůzku. V jednom případě svědkyni napsal, že mu právě zjistili [REDAKCE]. Svědkyně se dožadovala vysvětlení, proč to dělá, proč ji pořád kontaktuje, když má „svou“ [REDAKCE] a proč předchozího dne chtěl jít sám ven s její sestrou ([REDAKCE]). Ze zprávy [REDAKCE] č.l. 405 soud zjistil, že nezletilá [REDAKCE] byla sledována od června 2015 do července 2016 z důvodu oznámení základní školy – [REDAKCE]. Opakovaně probíhaly schůzky na OSPOD, nezletilá docházela k [REDAKCE] a chování se zlepšilo. Poté následovalo oznámení rodičů 26. 4. 2017 o dalším problémovém chování [REDAKCE] – [REDAKCE]. Z [REDAKCE] Dlouhákomunikace č.l. 670 – 693 je zřejmé, že poškozená [REDAKCE] se v dubnu 2017 snažila přesvědčit [REDAKCE], aby se s ní sešla, že jí potřebuje říct něco důležitého, avšak nakonec se nesešly. Dne 30. 11. 2017 napsala [REDAKCE], zda udala [REDAKCE] [REDAKCE] na což druhá jmenovaná odpověděla, že ne, že pouze svědčila. Vypovídala proto, že měla s obžalovaným podobné zkušenosti jako jeho „oběť“. [REDAKCE] ji následně žádala, zda by svoji výpověď nestáhla. Poškozená [REDAKCE] na to reagovala nejprve tak, že si to musí rozmyslet, později [REDAKCE] napsala, že obvinění stáhne, pokud dostane peníze, které jí obžalovaný dluží – půlku předem a druhou půlku po stažení obvinění. Následuje řada zpráv, v nichž se poškozená [REDAKCE] dotazuje, zda už má [REDAKCE] peníze, kdy už to bude, že jí dává určitou lhůtu apod. Jde o komunikaci z období od 1. 12. do 6. 12. 2017.

25. Z dokladů č.l. 111-117 je zřejmé, že v době od 28. 11. do 4. 12. 2017 komunikovala svědkyně [REDAKCE] přes [REDAKCE] s poškozenou [REDAKCE], přemlouvala ji ke stažení obvinění s tím, že jí vrátí peníze, které jí obžalovaný dluží. Poškozená projevila o vrácení peněz zájem, avšak odmítla, že by poté trestní oznámení stáhla. K tomu nemá důvod, obžalovaný má pykat za to, co udělal, ona ho nenechá, aby znásilňoval další holky. Z lékařské zprávy č.l. 139 vyplývá, že poškozená [REDAKCE] byla dne 27. 11. 2017 po podání trestního oznámení policií převezena [REDAKCE]. Podle zprávy [REDAKCE] č.l. 406 nebyly s nezletilou [REDAKCE] nikdy žádné [REDAKCE], v evidenci je pouze s ohledem na nyní řešenou trestnou činnost obžalovaného.

26. Z úředního záznamu PČR č.l. 3 soud zjistil, že dne 22. 2. 2018 ve 22.00 hodin byl obžalovaný kontrolován jako řidič vozidla VW Golf modré barvy, [REDAKCE]. Orientační dechová zkouška i zkouška na přítomnost omamných a psychotropních látek byly negativní. Ze záznamu č.l. 408-409 vyplývá, že jako vlastník a provozovatel červeného vozidla VW Golf, [REDAKCE] byla vedena [REDAKCE], a to od 25. 10. 2017, kdy jej měla nabýt na základě kupní smlouvy. Z výpisu evidenční karty řidiče (č.l. 558-559) se podává, že obžalovaný je držitelem řidičského oprávnění pro skupinu B od 21. 8. 2015. V letech 2014-2016 mu byly správními orgány uloženy čtyři sankce zákazu činnosti – zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvanácti, šestnácti, osmi a deseti měsíců a vedle toho též finanční pokuty. Následují záznamy o soudem vyslovených trestech zákazu činnosti z věcí Okresního soudu [REDAKCE] T 55/2017 a Okresního soudu [REDAKCE]/2017. Na č.l. 573-576 je založeno rozhodnutí [REDAKCE], [REDAKCE] ze dne 8. 2. 2017, které nabylo právní moci dne 10. 3. 2017. Za přestupek spočívající v tom, že dne 10. 11. 2016 řídil

vozidlo bez platné STK a s cizími registračními značkami, byla obžalovanému uložena pokuta [REDACTED] Kč a zákaz řízení na dobu 10 měsíců od právní moci rozhodnutí. Z protokolu o nehodě v silničním provozu č.l. 695 a násl. se podává, že k obžalovaným popisované nehodě došlo v [REDACTED], dne 22. 11. 2017 v 18.20 hodin. Průběh nehodového děje je popsán tak, že obžalovaný při řízení svého vozidla VW Golf, [REDACTED] na konci slepé ulice chtěl projet směrem na hlavní komunikaci, avšak přehlédl oplocení nemovitosti čp. [REDACTED] a přední částí svého vozu do tohoto oplocení narazil. Škoda na vozidle byla odhadnuta na [REDACTED] Kč, přičemž je uvedeno, že došlo pouze k poškození předního nárazníku, levého předního nárazníku a přední kapoty – oděrky v laku od pletiva. To je dokládáno připojenou fotodokumentací. Z dokladů č.l. 473-474 je zřejmé, že obžalovaný byl již dříve podezřelý ze spáchání [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Usnesením [REDACTED] ze dne 25. 8. 2014 byla odložena věc podezření ze spáchání trestného činu pohlavního zneužívání podle § 187 odst. 1 tr. zákona, kterého se měl dopustit tím, že [REDACTED] [REDACTED]. Důvodem odložení byla skutečnost, že podle znaleckého posudku z oboru [REDACTED] nebyla výpověď poškozené věrohodná. Následuje záznam téhož policejního orgánu ze dne 3. 4. 2017, z něhož vyplývá, že další dívka ve věku 14 let oznámila, že měla s obžalovaným [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Obžalovaný spáchání činu popřel, věc byla odložena.

27. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora v odsuzující části výroku tohoto rozsudku. Bylo bezpečně prokázáno, že ve dnech 18. 3. a 29. 10. 2017 vykonal [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED], a to přes jejich nesouhlas a odpor. U [REDACTED] v důsledku toho vznikla [REDACTED] [REDACTED]. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný prakticky denně v době od 25. 10. do 28. 11. 2018 a znovu pak dne 22. 2. 2018 řídil motorová vozidla, ačkoli mu jejich řízení bylo v té době zakázáno jak rozhodnutím soudu, tak i správního orgánu. Na druhé straně se nepodařilo bez pochybností prokázat, že se obžalovaný dopustil i prvního žalovaného jednání, tj. že ve druhé polovině roku 2015 opakovaně [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], o níž věděl, že je jí čtrnáct let.
28. Obžalovaný spáchání trestné činnosti popřel (s výjimkou bodu IV. obžaloby), avšak již na tomto místě je třeba zdůraznit, že věrohodnost jeho obhajoby je téměř nulová. Všechno popírá, všichni lžou, jen on mluví pravdu, přitom sám svá vyjádření postupně upravuje či mění, aniž by dokázal rozumně vysvětlit důvod. Prakticky všichni svědci, kteří s ním přicházeli do styku (včetně jeho blízkého kamaráda [REDACTED] a bývalé přítelkyně [REDACTED]) uvedli, že mu nelze věřit vůbec nic, že lže v podstatě neustále a všem. Naprosto stejného dojmu nabyl soud v průběhu hlavního líčení. Bez nadsázky lze říci, že z obžalovaného [REDACTED] prolhanost doslova číší. Opravdu jen zřídka se lze setkat s tolika nesmyslnými a neakceptovatelnými tvrzeními a „vysvětleními“, jako v případě [REDACTED]. Ve vztahu ke skutku pod bodem I. obžaloby např. ve výpovědi na policii (č.l. 68 p.v.) nejprve uvedl, že s poškozenou [REDACTED] a že to bylo z obou stran dobrovolné, aby po krátké chvíli řekl, že [REDACTED] [REDACTED]. V hlavním líčení pak popřel už i [REDACTED]. U skutku pod bodem II. obžaloby situaci popisuje prakticky tak, že poškozená [REDACTED] jej uháněla, chtěla s ním chodit, ale on to odmítal a snažil se ji odbýt, že má svoji přítelkyni, kterou miluje a nerozejde se s ní. Přesto však přijal nabídku poškozené a jel s ní v noci taxíkem [REDACTED], a když se dostali na místo, tak poškozené už jen řekl, že je unavený a šel spát (neví, co ona dělala do rána) a druhý den se hned ráno vrátili taxíkem [REDACTED].

Klíče [redacted] mu prý předala sama poškozená, aby tam mohl jet se svojí přítelkyní [redacted]. Když od něj poškozená [redacted] slyšela, že shání nějaké místo na romantickou schůzku s [redacted], tak mu sama nabídla, aby jeli [redacted] (tj. zamilovaná [redacted], která se ho snaží všemožně získat, ukradne [redacted] a sama mu je dá s tím, aby si tam užil s jinou dívkou!). V souvislosti se skutkem pod bodem III. obžaloby tvrdí, že poškozenou [redacted] (která ho též uháněla, dělala mu scény a on ji opakovaně odmítal s tím, že miluje svojí [redacted]) a svědkyni [redacted] inkriminované noci z 28. 10. na 29. 10. 2018 nevezl do [redacted] ale že byli společně v [redacted] na hudební akci v [redacted]. Od jedenácti večer do pěti nebo šesti ráno pak na obě poškozené údajně čekal ve svém autě na parkovišti, a to jen proto, aby je mohl odvézt z [redacted] do [redacted] a sám se pak do [redacted] zase vrátit (přitom měl údajně [redacted], který je doslova „coby kamenem dohodil“ od místa jeho tehdejšího bydliště [redacted]). Ve vztahu ke všem třem poškozeným tvrdí, že jej záměrně křivě obviňují, že se na něj domluvily. [redacted] a [redacted] se do něj zamilovaly a neunesly, že má přítelkyni a že je kvůli tomu odmítl. Z výpovědí více svědků i listinných důkazů (zejména přepisů [redacted] komunikace) je ale zřejmé, že vztah s [redacted] obžalovanému v loňském roce vůbec nebránil ve vyvíjení enormní snahy při navazování vztahů s více dívkami ve věku řádově čtrnácti až patnácti let. Přestože měl dlouhodobý vztah se svojí přítelkyní [redacted], další vztahy postupně navázal a udržoval s [redacted] a [redacted], zároveň se snažil „balit“ např. [redacted] a [redacted]. I svědek [redacted] potvrdil, že obžalovaný jevil zvýšený zájem o mladé dívky ve věku řádově patnáct až šestnáct let, a to proto, že pro něj byly snadnou kořistí, že šlo o jednoduchý způsob, jak si užít. Během roku 2017 za ním byl s asi deseti různými dívkami tohoto věku a ví bezpečně, že spal i s jinými mladými děvčaty, než jsou tři poškozené z této věci. Další tvrzení obžalovaného, že si od nikoho nepůjčoval peníze a že jich měl vždycky dost, bylo též vyvráceno výpovědi prakticky všech svědků (včetně jeho kamaráda [redacted]), dále např. i [redacted] komunikací mezi obžalovaným a poškozenou [redacted]. Obžalovaný při svém lhaní a vymýšlení si všeho možného zašel až tak daleko, že více osobám tvrdil, že má [redacted], přičemž své tehdejší přítelkyni [redacted] dokonce na „důkaz“ toho zaslal i jakýsi ultrazvukový snímek, který pravděpodobně stáhl z internetu. V neposlední řadě lze připomenout i to, že v přípravném řízení se obžalovaný snažil ovlivnit výpovědi poškozených – viz jeho dopisy z výkonu vazby, v nichž tehdejší přítelkyni [redacted] žádal, aby mu pomohla, aby poškozené kontaktovala a přemluvila je ke stažení obvinění (např. č.l. 505 a jiné).

29. Ve vztahu ke skutku pod bodem I. obžaloby lze po provedeném dokazování uzavřít, že se jej obžalovaný s valnou mírou pravděpodobnosti dopustil. Obhajoba obžalovaného je obecně velmi nevěrohodná, naopak výpověď poškozené [redacted] působila poměrně věrohodným dojmem. Nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro závěr, že z její strany jde o křivé obvinění. K tomu poškozená ostatně ani neměla a nemá žádný důvod (sám obžalovaný si to neumí vysvětlit, s poškozenou nikdy neměl vážné konflikty), sama trestní oznámení v této věci nepodala. Ve své výpovědi poškozená jasně uvedla, že k [redacted] s obžalovaným došlo v době, kdy jí bylo ještě čtrnáct let a to také s obžalovaným řešila (že to může být „pruser“), ale on to chtěl i tak. Přes všechny tyto skutečnosti však nebylo možné o vině obžalovaného rozhodnout. Určité pochybnosti zde totiž existují, a to zejména právě v tom směru, zda k prvním [redacted] došlo skutečně již před patnáctými narozeninami poškozené. Jedinými usvědčujícími důkazy v tomto směru jsou výpovědi poškozené [redacted] a [redacted] – [redacted], avšak jejich věrohodnost je do jisté míry snížena. V první řadě jsou zde rozpory ve výpovědi poškozené, pokud jde o místo, kde k [redacted] mělo dojít.

Zatímco při výpovědi na policii uvedla, že to bylo [redacted], v hlavním líčení vypověděla, že to bylo vždy [redacted]. [redacted] navíc tvrdila (třetí verze), že [redacted], kde obžalovaný bydlel. Změnu výpovědi poškozená u soudu odůvodnila tím, že se na policii styděla uvést, že [redacted], ale že tuto skutečnost [redacted] hned po skončení svého výslechu řekla vyslyšající policistce [redacted] a sociální pracovníci [redacted]. Obě tyto ženy si soud předvolal k hlavnímu líčení jako [redacted] a ani jedna z nich verzi poškozené nepotvrdila (obě naopak uvedly, že se na nic takového nevzpomínají). Další rozpor ve výpovědi poškozené lze zaregistrovat, pokud jde o [redacted]. Zatímco v přípravném řízení hovořila asi [redacted], v hlavním líčení už jen zhruba [redacted]. Na policii navíc uvedla, že obžalovaný [redacted], avšak před soudem s jistotou tvrdila, že v [redacted]. Věrohodnost výpovědi poškozené [redacted] a [redacted] zásadním způsobem narušuje výpis ze zdravotní dokumentace poškozené (č.l. 712 a násl.). [redacted] i [redacted] totiž tvrdily, že po [redacted]. Z opatřené zdravotní dokumentace však vyplývá, že poškozená v inkriminované době (druhá polovina roku 2015) [redacted] vůbec nenavštívila. Při vyšetření dne 14. 5. 2015 bylo zjištěno, [redacted]. Další vyšetření následovalo až 10. 2. 2016 (tedy zhruba jeden a půl měsíce poté, co poškozená dosáhla věku patnácti let). V tomto případě se v dokumentaci uvádí, že se dostavila [redacted]. Nebylo tedy nadevší rozumnou pochybnost prokázáno, že by se vůbec stal skutek popsáný v bodě I. obžaloby, tj. že obžalovaný [redacted]. Obžalovaný byl proto v tomto bodě obžaloby zproštěn podle § 226 písm. a) tr. řádu. Pro úplnost však považuje soud za vhodné uvést, že základní obhajoba obžalovaného, že s poškozenou [redacted] byla vyvrácena. V tomto směru [redacted] považuje soud výpovědi [redacted] a [redacted] za pravdivé, když jsou podporovány i jinými ve věci provedenými důkazy. [redacted] uvedla, že se na [redacted] obžalovaného ptala, on jí potvrdil, [redacted]. Tomu pak odpovídá i [redacted] komunikace mezi [redacted] a [redacted] (č.l. 627 – 628). Dne 1. 12. 2017 psala [redacted], že obžalovaný [redacted] a mimo jiné zmínila [redacted]. Na to reagovala, že té už ale patnáct je. [redacted] odpověděla, že tehdy jí nebylo, načež [redacted] odepsala „[redacted] mi to říkal“.

30. U skutků pod body II. a III. obžaloby (body 1. a 2. výroku tohoto rozsudku) žádné pochybnosti o vině obžalovaného nevznikly. V obou případech je zde prakticky totožný modus operandi – obžalovaný v rozporu s tím, co slíbil, odvezl poškozené [redacted]. Samozřejmě je samo o sobě velmi nepravděpodobné, aby si tři mladé a dosud zcela bezúhonné dívky vymyslely, že je obžalovaný [redacted], domluvily se na všech detailech a poté to šly oznámit na policii (navíc ještě tak rafinovaně, že půjde jen jedna z nich, ta se se ve své výpovědi zmíní o další a ta pak o té poslední), to vše v úmyslu způsobit obžalovanému trestní stíhání a dostat jej na mnoho let do vězení. Samy by tím samozřejmě riskovaly vlastní trestní postih. Z výpovědi [redacted] i samotné poškozené [redacted] je zřejmé, že ona trestní oznámení vůbec

podat nechtěla, k tomuto ji přiměla právě [REDAKCE]. Poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] pak trestní oznámení nepodaly vůbec. U žádné z poškozených nebyl zjištěn jakýkoliv rozumný důvod, pro který by měly obžalovaného křivě obvinít a poté proti němu křivě vypovídat.

31. Ze spáchání skutku pod bodem 1. je obžalovaný usvědčován v první řadě výpovědí poškozené [REDAKCE], a to včetně toho, že znal její věk (řekla mu, že jí nedávno bylo patnáct let). Dále jsou zde výpovědi svědkyň [REDAKCE] ([REDAKCE] se jí svěřila, že ji [REDAKCE]) a [REDAKCE] ([REDAKCE] se jí svěřila s tím, že ji obžalovaný [REDAKCE] a že v jednom případě [REDAKCE]). Podle znaleckého posudku [REDAKCE] je výpověď poškozené [REDAKCE] specificky věrohodná a nijak podstatně není snižena ani její obecná věrohodnost. Poškozená nemá sklony k patologickému lhaní, resp. k účelovému, záměrnému zkreslování skutečností (podrobněji viz výše). Nebylo zjištěno nic, co by mohlo navštědčovat závěru, že ze strany poškozené jde o křivé obvinění (jak se hájí obžalovaný). Poškozená sama trestní oznámení nepodala, policie začala věc šetřit až poté, co trestní oznámení a výpověď podala poškozená [REDAKCE] ([REDAKCE]), tedy více než osm měsíců [REDAKCE]. Poškozená neměla snahu jednání obžalovaného jakkoli dramatizovat či zveličovat. Pokud by se z její strany mělo jednat o křivé obvinění, pak by jistě co nejvíce zvýraznila [REDAKCE], kterou musel obžalovaný překonat. To se však nestalo. Poškozená naopak uvedla, že se [REDAKCE] a jen jednou se pokusila obžalovaného [REDAKCE]. Je pouhým mýtem, že [REDAKCE] se většina žen [REDAKCE] a zásadní roli hraje obava oběti z toho, co by se mohlo stát, pokud by se bránila více. Rovněž není výjimkou, že po [REDAKCE] s pachatelem spolupracuje, např. si s ním dá cigaretu, nechá se odvézt z místa činu apod. Jen v minimu případů jde oběť čin ihned nahlásit. Naopak bývá obvyklé, že se tak děje až s větším časovým odstupem a často na popud jiné osoby. Všechny tyto úvahy lze vztáhnout na skutky pod body 1. i 2.

32. Z výpovědi poškozené [REDAKCE] je každopádně zřejmé, že z její strany nebyl [REDAKCE], naopak [REDAKCE]. Nejméně jednou se jej pokusila od sebe [REDAKCE]t. Obžalovaný, přestože mu poškozená jasně dala najevo svůj nesouhlas, ve svém jednání pokračoval [REDAKCE]. Za „násilí“ ve smyslu § 185 odst. 1 tr. zákoníku lze samozřejmě považovat už samotné [REDAKCE]. Poškozená ve své výpovědi přímo uvedla, že větší odpor obžalovanému [REDAKCE]. Je faktem, že jsou zde určité zvláštní okolnosti případu - poškozená se s obžalovaným po činu stýkala, začala s ním chodit a dokonce s ním měla [REDAKCE]. To však nic nemění na otázce právní kvalifikace činu. Tyto atypické okolnosti soud ve prospěch obžalovaného zohlednil při rozhodování o trestu (viz níže). Při určení doby spáchání činu soud vycházel z výpovědi poškozené (č. 1. 97), která s jistotou uvedla, že šlo den 18. 3. 2017, a to konkrétně o večerní hodiny. Přesný čas zjištěn nebyl. Naopak obžalovaný v tom, kterého dne se s poškozenou seznámil, zjevně tápal (viz jeho výpověď z hlavního líčení). Jako důkaz byla v hlavním líčení provedena i [REDAKCE] komunikace mezi poškozenou [REDAKCE] a [REDAKCE], kterou soudu předložil obhájce. Vyplývá z ní, že poškozená na začátku prosince 2017 vyvíjela poměrně velkou snahu o to, aby získala od [REDAKCE] peníze, které jí obžalovaný dlužil. Výměnou za to nabízela, že stáhne své trestní oznámení. K tomu je však třeba uvést, že svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení uvedla, že to byla ona, kdo jako první kontaktoval poškozenou [REDAKCE], zda by výpověď nezměnila (nestáhla obvinění) a že by jí za to splatila zmíněný dluh. Samozřejmě také nelze přehlížet, že jde o komunikaci, která se odehrála až

s velkým časovým odstupem po spáchání činu (8 – 9 měsíců). Snaha poškozené získat zpět částku [REDACTED] Kč, kterou obžalovanému předala a sama ji pak musela vrátit svým rodičům, je vcelku pochopitelná. Je samozřejmě otázkou, zda by v případě, že by peníze dostala, svoji výpověď skutečně změnila, a i kdyby se tak stalo, neznamená to, že by její první výpověď nebyla pravdivá. Naopak, o věrohodnosti prvotního vyjádření poškozené svědčí více důkazů a naopak pro obhajobu obžalovaného, že jde o křivé obvinění, žádný.

33. I u skutku pod bodem 2. je hlavním usvědčujícím důkazem výpověď poškozené [REDACTED]. Ta je podle posudku znalkyně – [REDACTED] specificky věrohodná v celém rozsahu a žádným podstatným způsobem není narušena ani obecná věrohodnost. Poškozená nemá sklon k patologickému lhaní, k záměrnému a účelovému zkreslování skutečností. Při podrobném znaleckém vyšetření byla zjištěna celá řada znaků indikujících, že u poškozené došlo [REDACTED] [REDACTED]. Tu následně ve svém posudku z oboru zdravotnictví – [REDACTED] potvrdila MUDr. Pavla Novotná (včetně toho, že příčinou jejího vzniku byl projednávaný čin obžalovaného). Stejně jako u poškozené [REDACTED], i u [REDACTED] znalkyně [REDACTED] výslovně uvedla, že znaků svědčících pro věrohodnost výpovědi je celá řada a naopak vůbec nic nesvědčí pro možnost, že by šlo o křivé obvinění. Závažné následky [REDACTED] jsou zmíněny i ve zprávě [REDACTED] č. l. 140, k níž poškozená začala docházet v prosinci 2017. Poškozená [REDACTED] sama ani nechtěla podat trestní oznámení, odhodlala se k tomu až s delším časovým odstupem po naléhání své kamarádky [REDACTED]. Usvědčující výpověď poškozené je nepřímo podporována dalšími svědky. [REDACTED] strávila společně s poškozenou a s obžalovaným celou noc, která činu předcházela. Obžalovaný ve [REDACTED] nejprve vysadil ji, odjel pryč s poškozenou a krátce na to ji poškozená kontaktovala a svěřila se jí s tím, co se stalo, že ji obžalovaný [REDACTED]. Svědek [REDACTED] (blízký kamarád obžalovaného), uvedl, že mu obžalovaný sám řekl, že s poškozenou [REDACTED] [REDACTED] přičemž obžalovaný toto popírá a tvrdí, že s ní [REDACTED]). Dále je zde [REDACTED] komunikace mezi poškozenou [REDACTED] a [REDACTED] (č.l. 111 - 117), která se odehrála krátce poté, co poškozená podala trestní oznámení. Poškozená v rámci této komunikace jasně a opakovaně hovořila o tom, že byla obžalovaným [REDACTED] na což [REDACTED] odpověděla, že jí to věří, ale přesto chce, aby své obvinění stáhla, aby obžalovaný nebyl ve vězení. V rámci jejich další komunikace (č.l. 631) se [REDACTED] ptala poškozené, zda neví, čím [REDACTED] autě obžalovaného. Na to poškozená odpověděla, že její a k dalšímu dotazu „od čeho“ odpověděla „od toho, co se stalo“. To fakticky odpovídá skutečnosti, že ve vozidle obžalovaného přišla [REDACTED]
34. V popisu skutků pod body 1. a 2. soud oproti obžalobě vypustil zmínku o tom, že obžalovaný uzamkl vozidlo zevnitř. Je zřejmé, že z místa řidiče nemohl účinně zamknout dveře spolujezdce tak, aby poškozené nemohly z vozu vystoupit pravými předními dveřmi. Dětská pojistka v předních dveřích nikdy není a být nemůže. Centrálním zamykáním se z místa řidiče sice dají ostatní dveře vozu uzamknout, to ale to brání pouze otevření dveří zvenku, nikoli zevnitř. Bílý ani červený Golf obžalovaného navíc neměl být (podle výpovědi obžalovaného) centrálním zamykáním vybaven. Z výpovědí poškozených [REDACTED] i [REDACTED] je zřejmé, že systému možného uzamčení dveří z místa řidiče nerozumějí, a především také to, že ani jedna z nich se nepokusila dveře otevřít. Přesto obě dvě popisují, že obžalovaný nějakým způsobem se zamykáním dveří manipuloval, zjevně to pro ně byl důležitý psychologický moment. Je pravděpodobné, že obžalovaný ve skutečnosti jen zamáčkł zamykací kolík na dveřích řidiče. Poškozená [REDACTED] přímo uvedla, že obžalovaný dveře zamkl „čudlem u sebe“, a to s tím, že

se lidem nedá věřit, aby jim do auta nikdo nevlezl. Poškozená [redacted] sama o uzamčení vozu nemluvila a až na základě dotazu policejní komisařky, zda se mohla z auta dostat, odpověděla, že ne, protože tam obžalovaný má nějakou dětskou pojistku a ona neví, jak se s ní zachází. U této poškozené je navíc třeba zohlednit i [redacted] (viz závěry znaleckého posudku [redacted]).

35. Obhajoba obžalovaného, že se v noci z 28. 10. na 29. 10. 2017 vše odehrálo jinak, než jak tvrdí poškozená, že v této době vůbec nebyl v [redacted], ale na hudební akci v [redacted], byla vyvrácena. [redacted] a [redacted] shodně popsaly, že místo na hudební akci [redacted] je obžalovaný odvezl do [redacted] resp. [redacted], kde měl hrát fotbal a zároveň tam měl i další aktivity. To pak koresponduje s výpovědí svědkyně [redacted]. Ta uvedla, že 28. 10. měl obžalovaný fotbalový zápas v [redacted] a pak dokopnou a domů přijel až následujícího dne ráno. O tom, že by chtěl jít na hudební akci [redacted], před ní vůbec nemluvil. K listině, kterou obžalovaný předložil na samém konci hlavního líčení – zápis o fotbalovém utkání č.l. 717, je třeba uvést, že v žádném případě nejde o důkaz, který by mohl zvrátit rozhodnutí o vině. Jedná se o pouhou počítačovou sjetinu, bez jakékoli autorizace a navíc to, že je obžalovaný uveden na soupisce hostujícího mužstva, samo o sobě ještě neznamená, že předmětný zápas skutečně odehrál. Při dané (okresní) úrovni fotbalové soutěže jistě není vyloučeno, aby zápas na registraci určitého hráče načerno odehrál někdo úplně jiný. Především je však třeba uvést, že poškozená [redacted] ani [redacted] se ohledně místa a času zápasu nevyjadřovaly s jistotou, naopak z jejich výpovědí je zřejmé, že inkriminovaného dne, večera a noci jezdily různě „sem tam“. Je otázkou, zda vůbec registrovaly, poblíž jakého venkovského stadionu se nacházejí. Ani jedna ze svědkyň netvrdila, že by zápas sledovaly, že by viděly obžalovaného hrát. Předložením zápisu o utkání obžalovaný hodlal dokázat, že dne 28. 10. 2017 v odpoledních hodinách nehrál fotbal v [redacted] (což je obec nacházející se v tomtéž okrese) a tím snížit věrohodnost výpovědí svědkyň [redacted] a [redacted]. Ve skutečnosti však spíše snížil věrohodnost své vlastní výpovědi. V hlavním líčení totiž vůbec nemluvil o tom, že by dne 28. 10. 2018 hrál nějaký fotbalový zápas v [redacted]. Uvedl, že tohoto dne ráno jel do [redacted] a odtud zase zpět do [redacted] (když po cestě měl ve [redacted] nabrat [redacted] a [redacted]).

36. U skutku pod bodem 3. byla důkazní situace zdaleka nejjednodušší. Obžalovaný zde spáchání trestné činnosti doznal bez jakýchkoli podstatných výhrad a v případě bodu 3.b) byl policií zadržen přímo při řízení motorového vozidla. Obžalovaný přiznal i to, že svůj červený Golf řídil prakticky každý den, a to od okamžiku jeho zakoupení (25. 10. 2017). Nikdo jiný než on s vozidlem nejezdil. Prakticky každodenní řízení vozidla obžalovaným pak potvrzují i svědci [redacted] a [redacted]. Z [redacted] komunikace mezi obžalovaným a posledně uvedeným [redacted] (č. l. 377 – 379) jasně vyplývá, že obžalovaný řídil vozidlo skutečně velmi často, neustále jezdil po trase [redacted] a zpět. Když vozidlo kupoval, mělo mít najeto cca 227 000 km a ve chvíli komunikace se svědkem [redacted] (inkriminovaná doba páčání trestného činu) již více než 233 000 km (viz fotodokumentace č. l. 377). Obžalovaný pořizoval fotografie a odesílal je přes [redacted] dokonce i přímo v průběhu jízdy, když na tachometru měl rychlost cca 110 km/h (viz fotodokumentace č. l. 378). Z protokolu policie č. l. 306 a násl. je zřejmé, že ke dni 28. 11. 2017, kdy byl obžalovaný zadržen (a poté vzat do vazby), byl stav ujetých kilometrů 233 941. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný v době od 25. 10. do 28. 11. 2017 s daným vozidlem najel pravděpodobně nejméně 6 000 km. Pokud jde o časové ohraničení projednávaného skutku (na jeho konci), obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že s vozidlem jezdil jen do 22. 11. 2017, neboť tohoto dne havaroval v [redacted], vozidlo bylo silně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Božovská

poškozené, vznikla na něm totální škoda a nebylo pojízdné. I toto tvrzení se však ukázalo být nepravdivým. Z protokolu o dopravní nehodě a připojené fotodokumentace je zřejmé, že vozidlo bylo poškozené jen velmi lehce. [redacted] [redacted] uvedla, že obžalovaný předmětné vozidlo po nehodě v [redacted] převezl (po vlastní ose) do [redacted] a určitě s ním jezdil i během následujících dnů, než byl vzat do vazby. Svědek [redacted] vypověděl, že ví pouze o nějaké lehké nehodě obžalovaného a naopak o tom, že by vozidlo mělo být poškozené těžce a nepojízdné, vůbec neslyšel. V popisu skutku pod bodem 3.a) soud upřesnil, že obžalovaný motorové vozidlo řídil nejen v době soudem uloženého trestu zákazu činnosti, ale zároveň i v době výkonu sankce zákazu činnosti uložené rozhodnutím [redacted] [redacted], ze dne 8. 2. 2017 (na dobu 10 měsíců od právní moci rozhodnutí, tj. od 10. 3. 2017).

37. Soud zamítl jako nadbytečný důkazní návrh obžalovaného na opatření revizních znaleckých posudků z oboru [redacted]. Tento návrh obžalovaný zdůvodnil tím, že se závěry znalkyň [redacted] a [redacted] nesouhlasí. Skutečnost, že se obžalovanému závěr znaleckého posudku nelíbí (nehodí se mu), samozřejmě není důvodem pro to, aby byl přibíráán znalec jiný. V tomto konkrétním případě nevznikají žádné pochybnosti o správnosti a úplnosti obou posudků, a to jak ve vztahu k poškozené [redacted], tak i ve vztahu k poškozené [redacted]. Naopak je zřejmé, že poškozené byly vyšetřeny velmi podrobně (zejména znalkyň [redacted], u níž vyšetření trvalo vždy dva dny) a posudky byly následně detailně podány jak v písemné podobě v přípravném řízení, tak poté i ústně v hlavním líčení. Jako nadbytečný byl zamítnut i další důkazní návrh obžalovaného, aby poškozené [redacted] a [redacted] byly osobně vyslechnuty před soudem. Jak už bylo podrobně zmíněno výše, v případě těchto dvou nezletilých svědkyň (obě nyní ve věku 16 let) byly splněny všechny podmínky uvedené v § 102 odst. 1, odst. 2 tr. řádu. Výpověď poškozených z přípravného řízení byla zachycena na videozáznam, který byl před soudem přehrán. Výpovědi obou poškozených působily věrohodným a přesvědčivým dojmem. Soud neshledal žádný důvod k tomu, aby poškozené musely být znovu podrobeny výsledku před orgány činnými v trestním řízení. Podle § 102 odst. 2 tr. řádu, věta první má být „taková osoba“ vyslechnuta znovu jen v nutných případech, což zde splněno není.
38. Po právní stránce byly skutky pod body 1. a 2. posouzeny jako dva samostatné trestné činy, nikoli jako dílčí útoky jednoho pokračujícího trestného činu znásilnění. Důvodem je především velký časový odstup mezi oběma skutky (více než 7 měsíců). V mezidobí, ale ani nikdy předtím či potom, se obžalovaný charakterově podobného činu nedopustil (nebo to alespoň není známo). Jistě tedy nelze dovodit, že by již v okamžiku ukončení prvního útoku vůči poškozené [redacted] měl alespoň v hrubých rysech v úmyslu pokračovat v trestné činnosti útokem dalším, tj. znásilnit další dívku či dívky.
39. Oba skutky pod body 1. a 2. jsou kvalifikovány podle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti (tedy osobě mladších 18 let – viz § 126 tr. zákoníku). Skutek pod bodem 2. je navíc kvalifikován i podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný svým trestným činem způsobil poškozené [redacted] těžkou újmu na zdraví. Tou se rozumí mimo jiné delší dobu trvající porucha zdraví (§ 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku). Podle ustálené tuzemské judikatury se za delší dobu považuje doba alespoň 6 týdnů. U poškozené [redacted] došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která ji podstatně omezovala na běžném způsobu života po dobu mnohem delší. Zde je třeba znovu odkázat na závěry znaleckých posudků [redacted] a [redacted]. Poškozená byla po dobu několika měsíců prakticky vyřazena z běžného společenského života – [redacted] v [redacted]

[REDACTED] Lčba trvá zpravidla nejméně rok až rok a půl (poté se léky postupn vysazují), pričem prognóza dalšího vývoje je nejist.

40. Bylo prokázáno, že obzalovan za pouit násilí ob pokozen donutil [REDACTED]. Pohlavním stykem se obecn rozumí jakkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Zahrnuje nejen soulož, ale i jiné formy pohlavního styku s tím srovnateln (např. orln sex, zasouvání prstů do pohlavnho ustrojí ženy apod.). O naplnn znaků násilí byla zmínka j ve při hodnocen zjištěného skutkového stavu. Ob pokozen daly obzalovanmu zcela jasn njevo, že si pohlavn styk nepřejí, snažily se bránit jak slovn, tak i fyzicky, což však obzalovan nerespektoval. Samozřejmě je třeba zohlednit fyzickou převahu obzalovanho, kter nvc pokozen v obou případech odvezl na odlehle místo, kde neměly reálnou možnost dovolat se pomoci. V obou případech na pokozen nalehl na předním sedadle osobního automobilu, čímž minimalizoval možnosti jejich obrany, resp. vůbec možnost se pohnout a dostat se z jeho moci.

41. Skutky pod bodem 3. jsou kvalifikovány jako dva přečiny maření vkonu urednho rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obzalovan mařil výkon rozhodnutí soudu [REDACTED]

[REDACTED] tím, že vykonvalinnost, kter mu byla takovými rozhodnutími zakázána (izen motorových vozidel). Pokud jde o rozdlen trestninnosti obzalovanho na jednotliv pokračující trestniny, resp. samostatn skutky, zde došlo oproti obzalob k urit zmn. Obzaloba zjevn vycházela z pvodnuhavy policejního orgánu obsaen v urednm záznamu na.l. 21 spisu, kter však není sprvn. Procely rozdlen sthan trestninnosti na jednotliv skutky (pokracujc trestniny) není rozhodn, kdy státní zástupce podal návrh na potrestání k soudu, ale a okamžik, kdy je tento návrh doručen obviněnému. A tmto okamžikem vui němu nastvajucinky zahájení trestnho sthan (stejn, jako m doručení usnesení o zahájení trestnho sthan).

[REDACTED] usnesení o zastaven trestnho sthan, aniž by ovšem pedtmi souasn s pedmtnm usnesením obzalovanmu doruil návrh na potrestání. I samotn usnesení o zastaven trestnho sthan bylo obzalovanmu doručeno jen tzv. fikcí, tedy aniž by jej převzal a měl možnost se seznámit s jeho obsahem. Z uvedeného je zejm, že v tomto konkrtnmizenucinky zahájení trestnho sthan vui obzalovanmu fakticky vůbec nenastaly. Nemá to tedy vliv na právní posouzení pokračování v trestninnosti v nyn reen věci [REDACTED]

[REDACTED] (ani v tomto ppade není rozhodující datum 16. 11. 2017, kdy byl návrh na potrestání podání k soudu). Na základě všech těchto skutečností je cel jednání obzalovanho spchan v době od 25. 10. do 28. 11. 2017 posouzeno jako jeden pokračující trestnin (bod 3.a) výroku rozsudku) a skutek ze dne 22. 2. 2018, kter byl spáchání až po doručení návrhu na potrestání obzalovanmu ve zmnn věci Okresního souduesk Budějovice, pak jako dali samostatn trestnin (skutek pod bodem 3.b)). Zroven je třeba uvést, že skutek pod bodem 3.a) v sobě zahrnuje i jeden z dlcchtok, za kter byl obzalovan j pravomocn odsouzen rozsudkem [REDACTED]. V souvislosti s ukládáním společného trestu soud výrok o vn a trestu z tohoto rozsudku zrušil a stjn tak i všechny další výroky, kter měly ve výroku o vn svůj podklad.

42. Vzhledem k okolnostem řešených trestných činů a jejich velmi vysoké závažnosti (platí zejména u skutků pod body 1. – 2.) je třeba jednání obžalovaného označit za společensky velmi škodlivé. Vůči obžalovanému je nutné vyvodit trestněprávní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů nemůže být v žádném případě dostačující (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku). Obžalovaný se veškeré trestné činnosti popsané v odsuzující části výroku tohoto rozsudku dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť způsobem uvedeným v trestním zákoně chtěl porušit chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. U bodů 1. – 2. je forma zavinění zřejmá z výpovědí poškozených, u bodu 3. pak z doznání obžalovaného, jakož i ze skutečnosti, že za zcela obdobnou trestnou činnost byl v nedávné minulosti už několikrát řešen a dokonce i [REDACTED]. Ve vztahu k těžšímu následku v podobě [REDACTED] na zdraví poškozené [REDACTED] soud u obžalovaného shledal zavinění ve formě nejméně vědomé nedbalosti (§ 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku). Obžalovaný věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. V tomto konkrétním případě však zavinění obžalovaného hraničí až s nepřímým úmyslem (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku). Obžalovaný mohl reálně počítat s tím, že pokud [REDACTED] patnáctiletou dívku, která [REDACTED], může tím u ní vyvolat závažné [REDACTED], které si pak vyžádají delší dobu léčeni. Z výpovědí poškozených [REDACTED] a [REDACTED] je zřejmé, že obžalovaný jejich věk znal (samy mu ho řekly) a že mu obě ve snaze odradit jej od dokonání soulože řekly i to, že jsou dosud panny. Každopádně, pro naplnění znaků uvedených v příslušné kvalifikované skutkové podstatě plně postačuje zavinění nedbalostní, úmysl se zde nevyžaduje (viz ustanovení § 17 písm. a) tr. zákoníku).
43. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 - § 39 tr. zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činů. Závažnost činů obžalovaného je do určité míry snižována jeho osobou, neboť s ohledem na ukládání souhrnného a společného trestu (viz níže) je tímto trestán fakticky teprve podruhé, a pokud byl v letech 2016 – 2017 v jiných věcech již odsouzen, jednalo se o v podstatě jen bagatelní trestnou činnost. Závažnost skutků pod body 1. a 2. je však zvyšována tím, že se jich obžalovaný dopustil vůči velmi mladým dívkám (v době činu jim bylo čerstvě patnáct) a navíc u obou věděl, že do té doby [REDACTED]. V obou případech čin spáchal souloží, tedy závažnější formou pohlavního styku, přičemž navíc ani [REDACTED]. Ve prospěch obžalovaného nesvědčí ani jeho chování po spáchání činů, neboť se k zodpovědnosti za ně nehlásí, poškozeným se nejenže neomluvil, ale prakticky je označuje za lhářky, obviňuje je z křivé výpovědi a sám se staví do role oběti.
44. K osobě obžalovaného [REDACTED] bylo zjištěno, že je svobodný, má jedno nezletilé dítě – [REDACTED] ve věku [REDACTED]. [REDACTED] a on se s ním vídá několikrát ročně. Podle dohody s [REDACTED] na výživu údajně přispívá částkou [REDACTED] Kč měsíčně (pouze tvrzení obžalovaného, neověřeno). Před [REDACTED] Kč měsíčně, neměl žádný oficiální pracovní poměr. V opisu rejstříku trestů má [REDACTED] z let 2016 – 2018. [REDACTED]
- V centrální evidenci přestupků má obžalovaný [REDACTED], přičemž všechny se týkají přestupků proti majetku z roku 2017. Za to byly obžalovanému uloženy pokuty ve výši [REDACTED] Kč a dvakrát [REDACTED] Kč. Ve zprávě [REDACTED] (č.l. 465) se uvádí, že na této škole obžalovaný studoval od listopadu 2015 do listopadu 2016 a měl opakované

rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, proto soud postupoval podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku. Výrok o vině i trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích byl zrušen a za celý pokračující přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (jednání popsané pod bodem 3.a), za sbíhající se přečin podle téhož zákonného ustanovení (bod 3.b)) a zločin znásilnění (bod 2.) byl obžalovanému uložen společný úhrnný trest. Ten byl ukládán v rámci sazby stanovené v § 185 odst. 3 tr. zákoníku, tedy od pěti do dvanácti let. Obžalovanému zde opět přitěžuje, že spáchal více trestných činů [§ 42 písm. n) tr. zákoníku] a že byl dříve již pro trestný čin odsouzen [§ 42 písm. p) tr. zákoníku]. Skutky pod body 2. a 3. spáchal přesto, že krátce předtím byl hned třikrát pravomocně odsouzen v jiných věcech k různým výchovným trestům nespojeným s přímým odnětím svobody. Ve vztahu ke skutku pod bodem 3. obžalovanému přitěžuje i to, že čin páchal po delší dobu, resp. že jej spáchal ve větším rozsahu [§ 42 písm. m) tr. zákoníku]. Nejednalo se o běžné jednorázové porušení uloženého trestu zákazu činnosti. Obžalovaný motorové vozidlo řídil prakticky denně po dobu více než jednoho měsíce a najel přitom několik tisíc kilometrů. Skutek pod bodem 3. b) spáchal v době, když již bylo zahájeno jeho trestní stíhání v této věci pro předchozí skutky 1. – 3. a) a zároveň poté, co strávil téměř dva měsíce ve vazbě. Ani to pro něj nebylo dostatečným ponaučením. Polehčující okolnosti soud neshledal. Po zvážení všech rozhodných skutečností soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání šest a půl roku, tedy sankci vyměřenou těsně pod jednou čtvrtinou zákonné trestní sazby. Také v tomto případě byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Jako vedlejší trest mu byl opět uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to na dobu dvou let. Tato sankce je beze změny přejímaná z předchozího (a nyní rušeného) odsouzení ve věci

Soud zde, jakož i v případě souhrnného trestu ukládaného za skutek pod bodem 1., zvažoval, zda výměru trestu zákazu činnosti obžalovanému nezprísnit, neboť i nyní projednávaných skutků se dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla. Nakonec však k tomu nepřistoupil. Dosud uložené sankce zákazu řízení v celkovém trvání pěti let lze považovat za dostatečné, a to vzhledem k tomu, že do doby výkonu tohoto druhu trestu se obžalovanému nebude počítat doba strávená ve výkonu trestu odnětí svobody (§ 74 odst. 1 tr. zákoníku).

48. V rámci adhezního řízení uplatnily nezletilé poškozené [redacted], [redacted] a [redacted] řádně a včas nárok na náhradu nemajetkové újmy, a to konkrétně za jim způsobené duševní útrapy. Poškozená [redacted] požadovala přiznat částku [redacted] Kč, poškozená [redacted] částku [redacted] Kč a poškozená [redacted] částku [redacted] Kč.
49. Poškozenou [redacted] soud odkázal s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť v tomto bodě byl obžalovaný zproštěn obžaloby. Žádné jiné rozhodnutí, než výrok podle § 229 odst. 3 tr. řádu, tak nepřichází do úvahy.
50. U poškozených [redacted] a [redacted] lze v zásadě souhlasit s argumentací zmocněnce, která je obsažena v jeho podáních č. l. 577 – 578 a 581 – 582.
51. Podle § 3 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen o. z.) soukromé právo chrání mimo jiné důstojnost a svobodu člověka. Podle § 3 odst. 2 písm. a) o. z. spočívá soukromé právo na zásadě (mimo jiné), že každý má právo na ochranu života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí. Podle § 81 odst. 1, 2 o. z. je chráněna osobnost člověka včetně jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Ochrany požívají zejména (mimo jiné) život, důstojnost, vážnost, čest a soukromí člověka.
52. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou

tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2951 odst. 2 o. z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. To musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Konečně podle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné (mj. úmyslné způsobení újmy).

53. Při posouzení výše požadované náhrady nemajetkové újmy (přiměřeného zadostiučinění) soud zohlednil vždy konkrétní okolnosti činu a další důležité okolnosti na straně obžalovaného i poškozených. U poškozených [REDAKCE] i [REDAKCE] bylo třeba vzít v úvahu jejich velmi nízký věk (v době činu čerstvě 15 let), přičemž ani jedna z nich do té doby ještě neměla [REDAKCE]. To také obě poškozenému sdělily a prosily jej, aby svého jednání zanechal. Obžalovaný toho však nedbal a [REDAKCE] [REDAKCE]. V obou případech se navíc jednalo o [REDAKCE], tudíž se poškozené mohly oprávněně obávat jednak [REDAKCE]. U poškozené [REDAKCE] došlo k [REDAKCE]. Zde je však třeba uvést, že tato může být následně odškodněna (resp. její odškodnění po obžalovaném požadováno) ve formě bolestného a případně i ztížení společenského uplatnění. Každopádně je jasné, že do přirozených práv poškozené [REDAKCE] obžalovaný zasáhl velmi citelným způsobem. U poškozené [REDAKCE] soud musel na druhou stranu vzít v úvahu, že tato i přes [REDAKCE] s ním dále udržovala kontakt, navázala s ním vztah a následoval dokonce [REDAKCE]. V jejím případě se čin obžalovaného obešel bez jakýchkoli podstatných negativních následků psychice. U obou poškozených lze každopádně uzavřít, že morální zadostiučinění v podobě právního postihu obžalovaného za jeho jednání (odsouzení a potrestání v této věci) nelze považovat za dostačující. Nejde zde jen o primární viktimizaci poškozených, ale i o viktimizaci sekundární (mj. nutnost podstupování následných úkonů trestního řízení - opakované výslechy na policii, znalecké zkoumání u dvou různých znalkyň a jiné). To, že při rozhodování o nároku na náhradu nemajetkové újmy je třeba brát v úvahu právě i sekundární viktimizaci oběti, vyplývá např. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6 Tdo 347/2014 ze dne 30. 7. 2014.

54. [REDAKCE] v [REDAKCE]. Souhrnně lze uvést, že obžalovaný protiprávně zasáhl do přirozených a ústavně zaručených práv poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE]. V obou případech šlo o závažný útok snižující lidskou důstojnost poškozených a významně zasahující do jejich osobnostních práv (do nejintimnější složky osobnosti člověka). Jak bylo již opakovaně konstatováno Nejvyšším soudem ČR (viz např. rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 4431/2007 ze dne 7. 10. 2009 či sp. zn. 8 Tdo 46/2013 ze dne 19. 6. 2013), o snížení důstojnosti postižené fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti *ve značné míře* půjde tam, kde za konkrétní situace, za které k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby. To v daném případě zcela jistě konstatovat lze.

55. V tomto konkrétním případě soud nerozhoduje o peněžité náhradě za nemajetkovou újmu na zdraví poškozených (§ 2958 o. z.), tj. při určení výše náhrady nelze žádným způsobem použít Metodiku Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění). Rozhoduje se o přiměřeném zadostiučinění za jinou nemajetkovou újmu – újmu na přirozených právech člověka (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího soudu

sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 ze dne 12. 4. 2016). Pro takovéto rozhodnutí (pro určení výše přiměřeného zadostiučinění) považuje krajský soud za dostačující výsledky dosud provedeného dokazování – zejména výpovědi poškozených a znalecké posudky z oboru psychologie a psychiatrie. Samotné poškozené ani jejich zmocněnec nepředložili žádné konkrétní důkazy k prokázání oprávněnosti vznesených nároků resp. jejich výše. Provedení takových důkazů nebylo ani navrženo. Soud proto mohl poškozeným přiznat částky pouze v takové výši, které jsou nezpochybnitelné a mají oporu v provedených důkazech. Tvrzení a prokázání skutečností, které umožní dostatečně přesnou kvantifikaci nemajetkové újmy, náleží v první řadě poškozenému či jeho zmocněnci a soudy nemají povinnost prokazovat je nad rámec, který by byl v rozporu s požadavkem na rychlost a hospodárnost trestního řízení (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016 sp. zn. 4 Tdo 1402/2015).

56. Při rozhodování o náhradě nemajetkové újmy je u poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] situace odlišná. Prvně uvedená v důsledku trestného činu obžalovaného prokazatelně utrpěla těžkou újmu na zdraví, jí prožívané duševní útrapy byly nepochybně daleko větší než u poškozené [REDAKCE]. To jasně vyplývá nejen z výpovědi poškozených, ale i ze znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie. Na druhé straně musí soud vycházet z toho, co již bylo řečeno – nyní se nerozhoduje o náhradě újmy za škodu na zdraví (bolestné resp. ztížení společenského uplatnění), nýbrž o přiměřeném zadostiučinění za jinou nemajetkovou újmu, za prožité [REDAKCE]. Z tohoto pohledu se poškozenou [REDAKCE] požadovaná částka [REDAKCE] Kč jeví být nepřiměřeně vysokou. Po zvážení všech relevantních skutečností soud obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil, aby poškozené zaplatil částku ve výši jedné poloviny požadované sumy, tj. [REDAKCE] Kč. U poškozené [REDAKCE] nebyla míra, jakou bylo zasaženo do jejích osobnostních práv, resp. závažnost následků z toho plynoucích, prakticky nijak objektivizována. Je zde pouze výpověď nezletilé poškozené z přípravného řízení (před soudem nebyla osobně slyšena) a dále má soud k dispozici vyjádření zmocněnce. Žádné důkazy k prokázání výše požadované částky předloženy ani navrženy nebyly. Z opatřených znaleckých posudků z oboru psychologie a psychiatrie nevyplývá, že by u poškozené [REDAKCE] došlo k tak závažné nemajetkové újmě, aby jí mohla být přiznána požadovaná částka [REDAKCE] Kč. Naopak, za dané situace jí lze přiznat částku spíše jen symbolickou. Ta byla soudem stanovena na [REDAKCE] Kč. To vyjadřuje, že na jedné straně došlo k vážnému zásahu do osobnostních práv poškozené, avšak na druhé straně zohledňuje i zvláštní okolnosti případu (viz výše). O náhradě nemajetkové újmy za zásah do osobnostních práv poškozené lze rozhodnout, i když podle znaleckých posudků u ní nebyla zjištěna posttraumatická stresová porucha ani jiné závažné následky na její psychice, resp. jakýkoli patologický, duševní či mravní vývoj (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2014 sp. zn. 6 Tdo 347/2014).
57. Vzhledem k tomu, že poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] uplatnily nárok na náhradu nemajetkové újmy v částkách vyšších, než jak jim byly tímto rozsudkem přiznány, musely být se zbytky svých nároků odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo

nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

České Budějovice 3. 12. 2018

JUDr. Ondřej Círek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Božovská